

stvari oni manipuliraju Koncilom, bacajući iz centra na periferiju, iz periferije u centar razne koncilske istine, jer se tako njima sviđa. To je svojevrsna hereza.

Na nama je da prihvatimo svaki koncil. Svi smo odgovorni za svoj rad, za vršenje dužnosti svoga zvanja, a nemojmo se previše brinuti za plodove svoga rada ni za sutrašnjicu. Svakom danu njegova nevolja (Mt 6, 34).

Dr o. Jordan Kuničić

ZAŠTO KRIZA VJERE? ...

(Prema: Jungfran der Armen, 1972)

Može li se danas govoriti o krizi vjere u katoličkoj Crkvi? Nažalost, može! U pedesetim godinama ova se riječ pojavljuje samo tu i tamo, vrlo rijetko i oprezno u časopisima i u propovijedima pokojeg misionara. Zatim se javljaju brojniji glasovi, dok se danas toliko govori o krizi vjere, da se to ne može prećuti i zanemariti. Danas čak i biskupi otvoreno govore o žalosnoj krizi vjere u Crkvi. To je bolna činjenica, ali je činjenica.

Danas nisu rijetki teolozi (zovu ih mali antikristi!), koji:

- a) nijeću postojanja pakla
- b) nijeću postojanje anđela i zlih duhova
- c) nijeću postojanje izvornog grijeha
- d) tvrde, da je Krist pod prilikama kruha i vina prisutan samo za vrijeme Misne Žrtve
- e) ne smatraju više potrebnim pokleknuti pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
- f) samo djelomično priznaju Papinu neprevarljivost
- g) ubrajaju u bajke i dodatke mnogo toga, što smo dosad u Bibliji držali kao Božju riječ, priznavali je i poštovali ...

Moglo bi se navesti još puno toga, ali ovih sedam točaka dosta je, da se pokaže otvoren napadaj na vjerske istine, koje je sveta Crkva brižno čuvala i koje su vjernici priznavali.

Odakle taj nered u Crkvi?

1) **Iz opće djelatnosti sotona u našim danima.** O sotoni je Papa Pavao VI. opširno govorio prošle godine 15. studenog potvrđujući svoje navode riječima sv. Pavla apostola.

Papa je rekao: »Sotona je neprijatelj broj jedan, pravi pravcati napasnik. Znademo, da to mračno i smućujuće biće zaista postoji i da zaplotnjačkom lukavošću još uvijek djeluje: to je tajni neprijatelj, koji sije zablude i nesreće u ljudskoj povijesti...«

Dalje Papa veli: »Tko bi odbijao, da ta zbilja postoji, ispao bi iz okvira biblijskog i crkvenog naučavanja. Evandjele je puno izvještaja o zlim dusima«. Papa je nazvao sotonu »bogom ove zemlje«, a jedan engleski pisac zove ga »gospodarom svijeta«. Sveto Pismo govori, da je sotona »čovjekoubojica od početka, otac laži«. Tako ga Krist naziva. Papa još reče: »Možemo pretpostaviti njegovo djelovanje gdje god se korjenito, rafinirano i apsurdno niječe Bog, gdje god laž silovito nastupa protiv očevidne istine, gdje hladna i okrutna sebičnost gazi ljubav, gdje se svjesno i odmetnički napada Kristovo ime, gdje se zamagljuje i odbacuje duh Evandjelja, gdje se očaj nameće kao posljednje rješenje...«

Tko sadašnje vrijeme dobro pogleda, vidjet će jasno težnju za pobunom, ohološću, prkosom!

Pobuna među djecom, pobune u pučkoj školi, pobune u gimnazijama i na drugim srednjim školama i na sveučilištima. Pobune u štampi, na RTV, pobune na ulici, pobune među strankama. Svuda pobune...

Izrugivanje, omalovažavanje auktoriteta, svakog auktoriteta, ismijavanje crkvenih obreda i crkvenih osoba, crkvenih zakona i crkvenih poglavara. Pobuna! Sotona bijaše prvi buntovnik. Sotona, lucifer organizirao je najprije pobunu anđela protiv Boga. Sotona, najinteligentnije, najmoćnije i najljepše stvorenje to učini, jer ne htjede biti ponizno, nego oholo. Sotona se usprotivi Bogu: Ne ću ti služiti! Ne ću se pokloniti Bogu, koji će postati čovjekom. Ne ću se pokloniti ženi, koja bi imala biti majka Božja! Ne ću... Ta pobuna završila je padom buntovnika u pakao. Ali sotona ne miruje ni u paklu. Zaveo je i prve ljude protiv Boga. Kroz svu povijest ljudskog roda sotona zavodi ljude na pobunu. To sotona čini i danas u katoličkoj Crkvi. Najvoli zavoditi crkvene ljude, jer se sigurniji u masovniji uspjeh.

2) I odbacivanje štovanja Majke Božje uzrokom je krize vjere. Danas u mnogim crkvama kipovi svetaca i Majke Božje bačeni su s očiju vjernika i po njima se hvata prašina i paučina. Zabacuje se i štovanje Gospino. Zato je nedavno rekao biskup Dr Graber: »Što se više udaljujemo od Marije, nastaje i veća kriza vjere, u kojoj se nalazimo...«

Marija bijaše primjer vjere za sve ljude. Ona je heroj vjere.

Za vjeru je potrebna poniznost, a Marija reče: »Evo službenice Gospodnje...« Sveta Terezija Avilska reče: »Poniznost je istina«. Istina je, da je Bog Stvoritelj neba i zemlje, naš Gospodar, kojega smo dužni priznavati, ponizni i poslušni prema njemu biti. Istina je, da je druga osoba Božja nama dala primjer poniznosti, jer s neba siđe i čovjekom na zemlji postade i ponizi se do smrti, do smrti na križu! Zato to ne mora biti udarac za one, koji misle, da samo oni uvijek moraju imati pravo, pa im ni Papa ne treba!

Marija je uvijek ponizna. I kad prima poruku od Anđela i kad ga gleda ispod križa kako na križu umire. Ona pristaje, Srcem, i kad se pred njom tamo zatvaraju vrata, i kad mora u špilji roditi Sina Božjega, i kad s njim mora bježati izvan svoje domovine u tuđinu, i kad prati misionarenje svog Sina, kad ga napadaju neprijatelji, kad ga vežu, osuđuju na smrt, i kad ga gleda ispod križa kako na križu umire. Ona pristaje, ona ne mrmlja, ona ne prigovara, ona vjeruje, ona se nada, ona ljubi svoga Boga. Zato nam je uzor vjere, nade, ljubavi i poniznosti! I danas, kad doživljavamo pobune, laži i tame! Pjesnik Goethe reče: Zadnja borba na ovom svijetu bit će borba između vjere i nevjere!« Danas posebno moramo se sjetiti riječi sv. Petra: »Braćo, budite trijezni i budni, jer đavo vaš neprijatelj obilazi okolo kao ričući lav tražeći koga bi progutao. Njemu se oprite jaki u vjeri!«

Za vjeru se traži poniznost, a danas je malo poniznosti. Nažalost to se posebno opaža kod svećenika i redovnika. Sav nered u Crkvi potječe od oholosti, posebno od oholosti crkvenih ljudi. Tako bijaše kroz svu povijest, a tako je i danas: »Perditio ex te, Israel!«

Marija je ponizna službenica Gospodnja! I svećenici i redovnici, više od drugih, morali bi biti vjerni i ponizni službenici Gospodnji! Bog je prorekao na početku naše ljudske povijesti, da će stalno biti neprijateljstvo između sotone i Marije, između oholosti i poniznosti. Napokon: »Ona će ti satrti glavu!« Sotona će biti ponižen i svi njegovi sljedbenici.

Treba se vratiti Isusu i Mariji. Treba se vratiti poniznosti. Treba bježati od sotone, koji nas uvijek progoni. Bog se protiviti oholima, a poniznima daje milost!«

Srećko Bošnjak